

Statui de visători...

Camelia Ardelean

Statui de visători, sculptate-n lut,
Iubirea ne insuflă zilnic viață,
Pe-o pistă scufundată-n absolut -
O destinație ascunsă-n ceață.

Marionete triste, fără sfori,
Ne-nghesuim pe scena în ruină.
Doar dragostea ne umple de candori,
Când nu e înecată în rășină.

La poarta nemuririi facem sluj,
Dar timpul ne-a postat pe coji de nucă.
Lucrăm în Timișoara, stăm în Cluj,
Sfidând și soarta noastră hăbăucă.

Ne spunem cât de bine mai trăim:
Avem vacanțe,-avem și libertate!
Însă cu toate-acestea ne simțim
Un șir de morți, într-o maternitate.

Statui de visători..., ce minunat!
E-o artă, azi, să te menții pe gheață.
În ringul existenței, demodat,
Ne toarcem firul sumbru, de paiată...